

Med Hensyn til den nærmere Ordning af Amtscommissionernes Virksomhed og Kredittoreningernes Forhold til Sagen henvises til Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 7—12, 21 og 22.

I øvrigt har Lovforslaget i alt væsentligt kunnet følge Kommissionens Plan. Paa enkelte Punkter har man dog fundet at maatte forme Lovforslagets Bestemmelser noget anderledes end sket i Planen, hvorom bemærkes følgende:

I Planens § 7 findes en Bestemmelse om, at Sogneraadets Mellemkomst kan begæres ved Forhandlinger mellem Ejeren eller Besidderen af Fæstegods og Fæsteren for at formaa denne til Afgivelse af Jord fra Fæstegaarden til at udlægges som Husmandslodder, hvor der maatte være Trang hertil, og denne Trang ikke paa anden passende Maade kan afhjælpes, samt til Fastsættelse af Erstatningen til Fæsteren for Jordens Afgivelse. Denne Bestemmelse har Regeringen ikke kunnet give sin Tilslutning. Skulde det Tilfælde indtræffe, at Ejeren af en Fæstegaard er villig til at imødekomme Sogneraadets Ønske om, at en Del af Gaardens Jorder udlægges til Huslodder, men møder Modstand hos Fæsteren, er der jo intet til Hinder for, at Sogneraadet søger at paavirke Fæsteren til at opgive sin Modstand og, naar dets Mellemkomst accepteres, deltager i Forhandlingerne mellem Parterne om Erstatningsspørgsmaalet. Men ligesom en Lovbestemmelse herom synes ganske overflødig, naar Hensigten ikke er at øve et Indgreb i Parternes fri Bestemmelsesret, saaledes vil det ikke være uden Betænelighed i

det rent private Mellemværende mellem Ejer og Fæster om Fastsættelse af Erstatningen for Afgivelse af Jord fra Fæstegaarden ved en Lovbestemmelse at henvisse Parterne til en offentlig Myndigheds Mellemkomst.

Bestemmelserne i Planens § 22 om, at Ejeren, o: Landarbejderen, som har nydt godt af Lovens Begunstigelser, er forpligtet til selv at bo paa Ejendommen og drive samme, til ikke at bortleje nogen Del af Lodden eller opføre Lejehuse paa den og til ikke at tage Snderster til Huse, egne sig formentlig mindre godt til at optages i Loven. I hvert Fald maatte der da fastsættes Bestemmelser om de Tvangsforsholdsregler, der vilde være at træffe, og om den Straf, der vilde være at idømme, naar den paagældende undlod at opfylde disse Forpligtelser. Men Oprettelsen af saadanne Tvangsforshold synes at ligge udenfor Planens Formaal og turde i sig selv være lidet heldig. Derimod vil det jo være naturligt i Banteobligationen at optage lige Bestemmelser med den af deres Tilfidesættelse sædvanlige Følge, at Laanet forfalder til Udbetaling. En hertil sigtende Bestemmelse er optagen i Lovforslaget som § 20.

Endelig giver Lovforslaget en ændret Affattelse af Planens Bestemmelser om Udgang for Landarbejderne til at benytte den Selvejerbønder ved Frd. 13de Maj 1769 § 5 og senere Bestemmelser tillagte særlige Testationsret og om Arvingens Ret til at indtræde i Arveladerens Forhold til Statskassen. Ændringerne ere dog i det væsentlige af formel Natur.